

Forord

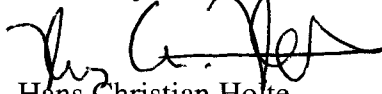
På oppdrag fra Kultur- og kirkedepartementet har DIFI evaluert ABM-utvikling. For å fremme en helhetlig tenkning rundt arkiv, bibliotek og museum ble ABM-utvikling etablert i 2003. De tidligere virksomhetene Statens bibliotektilsyn, Riksbibliotekstjenesten og Norsk museumsutvikling inngikk i den nye virksomheten.

Rapporten inneholder en kartlegging av ABM-utviklings arbeid både som strategisk utviklingsorgan og som forvaltningsorgan. Kartleggingen danner deretter utgangspunktet for en analyse av hvordan ABM-utvikling har gjennomført de kulturpolitiske og sektorfaglige intensjonene som ble lagt til grunn for etableringen av virksomheten. Grenseflater mot andre relevante institusjoner er belyst, og i siste kapittel gis det en kort presentasjon av abm-samarbeid i Sverige, Finland, Danmark og Storbritannia.

Vi takker alle som velvillig har bidratt med sin tid og kunnskap i intervjuer og spørreskjemaundersøkelser.

DIFI står ansvarlig for innholdet i rapporten. Avdelingsdirektør Vivi Lassen har vært prosjektansvarlig. Prosjektet er utført av Gudrun Vik (prosjektleder), Margaret Hagevik og Tone Kastnes.

Oslo 18. juni 2008

Hans Christian Holte
Direktør

1 Sammendrag

Stortingsmelding nr. 22 (1999 – 2000) ”Kjelder til kunnskap og oppleving” gjorde opp status og presenterte hovedutfordringer på henholdsvis arkiv-, bibliotek- og museumsområdet. Meldingen gjorde også nærmere rede for fellestrekk og utviklingstrekk som så ut til å føre de tre sektorene tettere sammen. Det ble foreslått å etablere et felles utviklingsorgan hvor også hensynet til brukerne var et hovedargument. Disse skulle sikres bedre og lettere tilgang til materiale og tjenester i arkiv, bibliotek og museum.

Ved inngangen til 2003 ble derfor Norsk Museumsutvikling og Statens bibliotektilsyn (begge under Kulturdepartementet) og Riksbibliotekjentesten (under Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet) slått sammen til ABM-utvikling. I tillegg til å videreføre oppgaver fra disse virksomhetene skulle nyskapingen også ivareta oppgaver på arkivområdet. Det ble varslet en gradvis økning til 74 mill kroner mer pr år i bevilgninger til skisserte fellestiltak.

Våren 2008, fem år etter etableringen, ble Direktoratet for forvaltning og IKT (DIFI) bedt om å evaluere ABM-utvikling. Kirke- og kulturdepartementet (KKD) ønsket en kartlegging av virksomhetens arbeid. Kartleggingen skulle deretter danne grunnlaget for en analyse av hvordan ABM-utvikling har implementert og gjennomført de kulturpolitiske og sektorfaglige intensjonene som ble lagt til grunn for etableringen. KKD ønsket også at grenseflater mot andre virksomheter med hensyn til adekvat oppgavefordeling skulle belyses.

DIFIs hovedkonklusjoner er:

- Det er bred oppslutning blant brukere og samarbeidspartnere om at det er formålstjenlig med et felles utviklingsorgan for abm-sektoren.
- Informantene samarbeider godt med ABM-utvikling og oppgavefordelingen er grei, mens graden av tilfredshet med tjenestene varierer.
- ABM-utvikling synes imidlertid å bli målt vel så mye på hvor mye prosjektmidler de har til fordeling som på egen innsats. Når midlene de har hatt til disposisjon er mindre enn hva som ble forespeilet, har de hatt et vanskelig utgangspunkt.
- Det innsatsområdet informantene gir best tilbakemelding på er virksomhetens arbeid med formidling, og de er mer kritiske til hvordan virksomheten ivaretar rollen som utviklingsaktør enn til hvordan den utfører sine forvaltningsoppgaver.
- DIFI, på sin side, mener at ABM-utvikling balanserer godt mellom forvaltningsoppgaver og utviklingsarbeid, men peker på at forvaltningsarbeidet bør synliggjøres bedre. For å komme videre med digitaliseringsarbeidet blir det vitalt å få aktørene til å samhandle.
- DIFI mener også at kartleggingen viser at virksomheten har gjort et godt stykke arbeid med å gjennomføre de kulturpolitiske og sektorfaglige intensjonene som ble lagt til grunn for etableringen.
- Etter DIFIs mening er kanskje den viktigste funksjonen for ABM-utvikling å være en nasjonal og nøytral aktør som, i kraft av dette, kan bidra til å samle aktørene innenfor hver enkelt sektor. Dette blir en forutsetning for å lykkes med en samordning på tvers. Utfordringen her er størst for aktørene på bibliotekfeltet.

Vedlegg 5

